

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek v bytovém domě č. p. 708/1, 708/3, 708/60, 708/60a, 708/7, k. ú. Malešice, obec Praha, IČO 04578511**
sídlem Nad úžlabinou 708/1, 108 00 Praha 10
zastoupen advokátem JUDr. Zbyňkem Petrem, Ph.D., LL.M.
sídlem Záhřebská 577/33, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, č. j. MHP 1204200/2024

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Městského soudu v Praze. Žalobce se vyzývá, aby do pěti dnů od doručení tohoto usnesení sdělil, na jaký účet mu má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu 11. 9. 2024 domáhá zrušení výše uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10. Ten zamítl žalobcovu žádost o obnovu řízení o dodatečném povolení stavby.
2. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že má za to, že žaloba je opožděná. Má pravdu.
3. Lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je obecně upravena v § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle něžž *žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*
4. Takovým zvláštním zákonem je také zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon. Právní úprava soudního přezkumu obsaženého v § 305 a násl. nabyla účinnosti od 1. 7. 2024 (§ 334a odst. 3 zákona). Podle § 306 tohoto zákona *žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno* (odst. 1). *Rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě 2 měsíců poté, kdy mu bylo rozhodnutí oznámeno* (odst. 2).
5. V nedávném rozsudku ze dne 27. 3. 2025, č. j. 6 As 239/2024-31, Nejvyšší správní soud (dále též jen „NSS“) potvrdil, že lhůta pro podání žaloby v § 306 stavebního zákona se aplikuje i tehdy, rozhoduje-li stavební úřad o žádosti o obnovu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Za použití argumentu *a minori ad maius* soud dále odkazuje na závěry rozsudku NSS ze dne 22. 1. 2025, č. j. 10 As 241/2024-42, kde NSS posuzoval situaci, ve které rozhodnutí správního orgánu sice bylo vydáno před účinností § 306 stavebního zákona, ale toto rozhodnutí bylo doručeno až za její účinnosti, tj. po 1. 7. 2024. I v tomto případě soud dospěl k jednoznačnému závěru, že se v daném případě uplatní § 306 stavebního zákona. Pro úplnost pak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 4. 2025, č. j. 1 As 10/2025-34, uvedl, že jiný závěr nelze dovodit ani z nálezu Ústavního soudu ze dne 26. 3. 2025, sp. zn. I. ÚS 3241/24. Ten se totiž týká situace, ve které napadené správní rozhodnutí bylo jak vydáno, tak i doručeno ještě před účinností uvedeného ustanovení stavebního zákona, tedy situace zcela odlišné od nyní souzené věci. Naopak v odkazované věci Ústavní soud nepřistoupil ke zrušení § 306 stavebního zákona (viz body 46 a násl.), a v bodě 35 uvedl, že soudní řízení zahájená za účinnosti nové právní úpravy se budou touto novou úpravou řídit.
7. Napadené rozhodnutí bylo vydáno 15. 7. 2024. Z doručanky připojené k napadenému rozhodnutí ve správním spise, který žalovaná předložila soudu, jasně vyplývá, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno 16. 7. 2024, tím mu bylo oznámeno ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.
8. Je proto nepochybné, že v dané věci se uplatní lhůta pro podání žaloby podle § 306 stavebního zákona, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno i doručeno již za účinnosti tohoto ustanovení.
9. Lhůta pro podání žaloby v délce 1 měsíc od oznámení uplynula 16. 8. 2024. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu 11. 9. 2024, podal ji po uplynutí lhůty, jedná se proto o žalobu opožděnou.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně*.
11. Žalobce v žalobě uvádí, že podal tuto žalobu včas, nijak však toto své tvrzení nedokládá, toliko uvádí, že napadené rozhodnutí vydané 15. 7. 2024 bylo doručeno jeho právnímu zástupci. Ze správního spisu pak jednoznačně vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobci oznámeno 16. 7. 2024. Vyjádření žalované, v němž žalovaná uvádí, že má za to, že je žaloba opožděná, bylo žalobci zasláno. Žalobce mohl soudu zaslat repliku, této možnosti však nevyužil. Za této situace soud již neposkytoval žalobci zvláštní prostor pro vyjádření se k včasnosti žaloby a přistoupil rovnou k jejímu odmítnutí (k tomuto postupu srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 371).
12. Na věc nemá vliv ani to, že soud již vůči žalobci provedl některé procesní úkony, vyzval jej k zaplacení soudního poplatku a zaslal mu výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Soud si je vědom, že z rozsudku NSS ze dne 16. 1. 2013, č. j. 2 As 160/2012-9, vyplývá, že je-li od počátku řízení zjevné, že podaný návrh bude před prvním jednáním odmítnut, soud nemá vybírat soudní poplatek (§ 6a odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Navazující judikatura však tento závěr chápe toliko tak, že v případě, že je od počátku zjevné, že návrh bude s ohledem na svou povahu odmítnut, nemusí soud rozhodovat o žádosti o osvobození od soudního poplatku a může přikročit rovnou k odmítnutí návrhu (srov. usnesení NSS ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Ads 42/2013-23, a rozsudky NSS ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Afs 40/2017-47, bod 30, ze dne 14. 10. 2020, č. j. 6 Ads 236/2020-29, bod 10, a ze dne 28. 2. 2024, č. j. 7 As 234/2023-44, bod 11). Zároveň platí, že je-li od počátku zjevné, že návrh bude odmítnut, a soud přesto vyzve k zaplacení soudního poplatku, nemůže řízení zastavit pro jeho

nezaplacení, ale musí návrh odmítnout. Ani zaplacení soudního poplatku však soud nezavazuje povinnosti přihlížet po celou dobu řízení k tomu, zda jsou splněny ostatní podmínky řízení (§ 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Proto zjistí-li soud, že v řízení nelze pokračovat pro nesplnění podmínek řízení a tento nedostatek nelze odstranit, nemůže postupovat jinak, než že návrh odmítne. Zaplacený soudní poplatek pak navrhovateli vrátí postupem podle § 10 odst. 3 věta poslední zákona o soudních poplatcích.

13. Zdejší soud ve shodě s Nejvyšším správním soudem závěrem připouští, že proces rekodifikace stavebního práva byl komplikovaný, avšak podstatné je, že stavební zákon z roku 2021 byl ve Sbírce zákonů publikován již dne 29. 7. 2021, včetně zvláštního pravidla o zkrácení lhůty k podání správní žaloby v § 306 a přechodného ustanovení v § 331. Účinnost této části byla následně odložena až na 1. 7. 2024 zákonem č. 152/2023 Sb. (část I, bod 419), který nabyl účinnosti 1. 7. 2023. Přinejmenším od posledně uvedeného data nemohl být žalobce (respektive jeho zástupce) na pochybách, co bude obsahem nové právní úpravy (včetně změny žalobní lhůty) a od jakého okamžiku bude účinná. Soud dále zdůrazňuje, že žalobce byl již v řízení před stavebními úřady zastoupen právním profesionálem, nemohlo tedy dojít k tomu, že by (jakožto právní laik) vlastním pochybením promeškal lhůtu, v níž mohl podat žalobu. Nicméně i pokud by žalobce v řízení před zdejším soudem zastoupen nebyl, bylo jeho povinností dodržovat zákonné lhůty. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* totiž platí, že každý je povinen hledět si svých práv, tedy i domáhat se soudní ochrany v zákonné lhůtě (shodně viz rozsudek NSS ze dne 9. 4. 2025, č. j. 1 As 10/2025-34, bod 18).
14. Výrokem I. proto soud žalobu jako opožděnou odmítl postupem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
15. Výrokem II. rozhodl soud o nákladech řízení postupem podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu.
16. Výrokem III. soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku postupem podle § 10 odst. 3 věta poslední ve spojení s § 10a odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. dubna 2025

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu